

[Ministeren for offentlige arbejder]

Retsforbundets ordfører sagde, i lighed med hvad der blev udtrykt fra, tror jeg, hr. Otto Mørchs side, at nu var SAS jo i meget høj grad kommet op på dupperne, og at der måske var behov for, at ministeren også kom op på dupperne i denne sag, som det nu blev udtrykt. Der skal ikke være nogen tvivl om, at regeringen og jeg som trafikminister vil være meget indstillet på, hvad jeg også gav udtryk for i mit svar på forespørgslen, at fremme de grundige undersøgelser og overvejelser, som finder sted for øjeblikket med henblik på at komme videre, mest muligt. Det var også det, jeg gav udtryk for i min besvarelse.

Må jeg så vende mig til hr. Glensgård og de bemærkninger, der blev gjort til mig derfra. Der blev eksempelvis rejst spørgsmål vedrørende de luftfartsforhandlinger, der i øjeblikket finder sted vedrørende en ny luftfartsaftale med England, og også spørgsmålet om udenlandsruter fra Jylland blev rejst. Der foregår også andre internationale luftfartsforhandlinger for øjeblikket, hvori Danmark er impliceret. Jeg vil gerne understrege, at det er meget vanskelige forhandlinger, der finder sted her, og at jeg ikke for øjeblikket er i stand til at give noget egentligt referat herfra. Det gælder også med hensyn til det mulige udfald, der kan blive tale om.

Så vil jeg gerne sige i anledning af hr. Glensgårds bemærkning om, at vi tidligere har været enige, men at jeg nu tilsyneladende som minister ikke tør give udtryk for, at vi er enige om en fortsat liberalisering, at jeg og regeringen i høj grad er interesserede heri, og det er just, hvad jeg har givet udtryk for i min besvarelse her i dag.

Jeg tror i virkeligheden, at man kan bringe denne problemstilling ned i en ret forenklet form. Jeg var også inde på det i min besvarelse. Det lykkedes omkring 1950 at få opbygget et nordisk samarbejde inden for luftfarten. Jeg tror, man må sige, at det har været et af de virkelig gode resultater af et nordisk samarbejde. Jeg vil gerne sige, at efter min og efter regeringens opfattelse har det i høj grad været et samarbejde, som har været og fortsat er i Danmarks interesse ud fra en lang række synspunkter. Det har givet os nogle internationale trafikale muligheder, som vi formentlig ellers ikke ville have haft.

Jeg mener også, at det er rimeligt at konstatere i en debat om disse ting, at uanset at

SAS har haft en koncession – det er klart, sådan må det være – med de rettigheder og de forpligtelser, der naturligvis også følger heraf, så har det været muligt at opbygge en lang række store, også i international sammenhæng, charterselskaber, som har udfyldt og fortsat utvivlsomt vil kunne udfylde en særdeles værdifuld funktion.

Efter min opfattelse må det være en væsentlig ledetråd også for vores fremtidige luftfartspolitik, at vi afvejer vores synspunkter og vores holdninger i henseende til, at vi afbalancerer vilkårene, således at vi både fortsat er deltagere i et SAS-samarbejde med de to øvrige nordiske lande, med de forpligtelser og de muligheder, det giver, og fortsat tilrettelægger tingene, således at charterselskaberne har mulighed for at udvide deres virksomhed, hvad de også hidtil har haft mulighed for. Det er jo situationen.

Jeg erkender, at der er en række problemer, det kom til udtryk under den sidste debat herom i folketinget, som vi havde for knap 2 år siden. Det var en debat, hvor et stort flertal her i folketinget gav udtryk for det synspunkt, at man ønskede at komme videre i henseende til en liberalisering både af personcharter og af fragtcharter. Det blev der givet udtryk for, og det var der en ret høj grad af enighed om her i folketinget, og det kom til udtryk igennem en dagsorden.

Siden er der blevet arbejdet videre. Man kan sige, at resultaterne ikke har været store, og jeg er bekendt med, at min forgænger i embedet også har givet udtryk for utilfredshed med, at det ikke var muligt at komme længere. Men jeg vil gerne sige, at konsekvensen, også af den af hr. Glensgård foreslåede dagsorden, efter min opfattelse meget let kunne blive, at SAS-samarbejdet ikke kunne holde, at det i realiteten i sin yderste konsekvens ville blive sprængt. Det ville efter min opfattelse og efter regeringens opfattelse aldeles ikke være rimeligt, og derfor tror jeg, at den bedste vej og den mest besindige vej vil være, at vi fortsat fra regeringens side gør, hvad der er muligt for at fremme forhandlingerne, for at fremme resultatet af de undersøgelser, som fortsat er i gang, i henseende til en liberalisering både af personcharter og af fragtcharter, så meget som det overhovedet er muligt.

Jeg vil gerne til slut sige, at det er muligt, at der af hr. Glensgård er rejst spørgsmål,